

החיילים לא חשדו בדבר

שעתיים לאחר מכן

ומצאו הגופות.

700 אסירים

פלשתינים ישוחררו

עוד לא אבדה

תקוותנו...

חזל טוב... חזל טוב

* ימי ** הולדת *

31.10 יוחנן בלד (נכד טנא)

2.11 ג'ורג' נאי
כפיר בן-צבי (נכד)

3.11 ליבה סטיל

4.11 ג'ין פינקוס
לילי פרידמן

5.11 ג'וני פרנק **בן 60**

6.11 ברוך כהן
דניאל סער
שחר ווינשטיין
(נכדה אדלשטין)

ימי ** כישואיו

5.11 דליה ואודי וגנר
חנה וריצ'רד איסטון

6.11 לילה ובווב הארט

החתה פרטית של דירות

בהצעותיה. ניסתה ועדת חברה לפתור שתי בעיות עיקריות לגבי הרחבת דירות. הבעיה הראשונה היא הפער בין דירות הקבע של 54 מטר ואלו של 62-66 מטר. פער שמתבטא גם כשטח וגם באביזרים כמו אמבטיה ומטבח. בבעיה זו עסק ג'וני פ' במאמרו בדברי-הכפר 22.10.93 ואני לא ארחיב יותר.

הבעיה השנייה היא סגירת מרפסות. בהתחלה סגרו עם פלריג ותריסים ישנים. אחר כך בעזרת עץ או פחים ובסוף התחילו חברים לסגור בעזרת בטון ולבנים. ועדת-ישוב ניסתה להתמודד עם הבעיה שבה חברים בונים בניה לא תקנית שפוגעת בנוף הקיבוץ אך לא עמדו לה הכלים החברתיים ולכן היא פנתה לוועדת-חברה.

ועדת חברה, בנסיון לעזור, בנתה תקנון שיחייב כל בניה פרטית בפיקוח מסוים של טיב ומראה ועם זה יתייחס להיבטים חברתיים של העניין. בדור היה לנו שאי קבלת התקנון ע"י החברה, פרושו אי-הסכמה לבנייה פרטית. כדי לבדוק את העניין, הזמנו את הישיבה הפתוחה שהתקיימה ב-18.10.93, ולדעתי קיבלנו את המשוב מהחברה. לסיכום אני רוצה לדווח על תוצאות הישיבה:

בישיבה נכחו 13 חברים ביניהם המזכירה ורכזי ועדות שיכון, ישוב וחברה.

1) הומלץ לאפשר סגירה של מרפסות שנבנו ע"י הקיבוץ/או באישור הקיבוץ. הסגירה חייבת להיות קלה כך שניתן יהיה לפרק אותה ולהחזיר את הבית למצב הקודם: וזה מתייחס גם לנושא פתיחת קיר חיצוני בין הבית למרפסת.

2) הושם דגש על בעית הדירות של 54 מטר ויש לבדוק אפשרויות לפתור אותם אך יש להדגיש שהתקציב לזה יהיה מוגבל מאד ולא בטוח שבתקופה הקרובה נוכל לפתור את הנושא.

מה נשמע?

* יום אחד השבוע, הגיעו למגרש החניה, אחד אחרי השני, שמונה אוטובוסים. "הרחבה היתה פקוקה לגמרי". מספרת אלזה שהקיפה מחלון המשרד. מהאוטובוסים נשפכו זרמי נערים ונערות - 300 במספר. כנס הנוער העובד? הפגנה נגד החזרת שטחים? כלל וכלל לא. היתה זו קבוצה נוספת שהתכנסה באולם 'דדו' לשמיעת הרצאה של טומי, בליווי שקופיות, לפני הירידה לירדן ול"הידרו". הפעם היו אלה תלמידי י"ב מפתח-תקוה בטיול שנתי. קטע זה של הטיול, אורגן על ידי "היחידה לאיכות הסביבה" בטבריה, דבר המוכיח אולי, שסוף-סוף, מתחילים להעריך את מפעלנו כערכו האמיתי - חשמל נקי. טומי מדריך קבוצות דומות בתדירות די גבוהה.

* כידוע, סיימה ליבה את עבודתה בבית-התינוקות לפני זמן מה. אבל יש כאלה הממשיכים להרוויח מנסיונה והידע שלה. ליבה מדריכה מספר ימים בשבוע בבית-התינוקות של מעין-ברוך. עומדת על הפרק גם פנייה מ"אורנים", שתדריך את מסיימות קורס המטפלות באזור.

* לעינת פלמה כה לחי! היא זכתה בפרס "ראובן הכט" בתחרות לאמנים צעירים, שנערכה ע"י המוזיאון על שם ראובן הכט שבאוניברסיטת חיפה. עבודותיה יוצגו בתערוכה שתיערך במוזיאון. והפרס יוענק לה בטכס חגיגי שייערך בחנוכה. אלו העבודות שראינו על כתלי המועדון לפני זמן מה. עינת - הצלחה בהמשך!

* נאמר לי, שהגיעו מספר עולים נוספים מרוסיה, אבל עדיין לא איתרתי את האחראים כדי לעמוד על טיבם. נדווח בהמשך.

* בינתיים, התחיל אדם בן-חנוך ללמד קבוצת נערים ממפעל "נעלה" (נוער עולה ללא הורים). הוא מספר שהם נערים רציניים, ובמיוחד מתפעל מקבוצה מבאקו - "הם רואים את עצמם צאצאים של גולי בבל", הוא מספר. ואחוז נישואי התערובת ביניהם עומד על 4%, בניגוד לקהילות המערביות, ששם האחוז הוא 40% ויותר.

ש ב ת ש ל ו ם
א נ ג ה

נ.ב. - בגיליון הבא, נקדיש מקום ל"שלושים" של נורבדט ז"ל.

נ.ב. - איחולינו לרכז המגזר העסקי החדש (שאיננו יודעים עדיין את שמו). ותנחומינו לזה שלא נבחר: אל תיקח אישית - אנחנו עוד נהיה זקוקים לכישוריו. ועוד איך.

הרגשת יהודיה גאה

ראיון עם רינת אורן

רינת הסכימה ברצון לספר על חוויותיה בסיור לפולין - שהיה גם גיחתה הראשונה מגבולות הארץ. עשרה ימים של חוויות, שהיא עדיין מעכלת אותן...

* מה השפיע עלייך לנסוע?

קודם כל, הרקע המשפחתי - סבא נולד שם. והאחים של סבתא-רבתא ניספו שם. הרגשתי גם שלא יעברו הרכה שנים עד שאתרים ועדים אלה ייעלמו, ואנחנו נהיה אלה שיעבירו את הנושא לדור הבא. לדוב הילדים שנסעו, היה רקע כלשהו במשפחה, והיו כאלה שחיפשו (ומצאו) קברים ובתים של המשפחה.

* מה היה הרכב הקבוצה?

נסעו כ-100 נערים, מחצית המחזור, ועוד עשרה מלווים. היו ילדים שנרשמו ואז "נשברו" במהלך ההכנות, שהיו אינטנסיביות מאוד.

* לפי הרגשתך היו ההכנות מיותרות?

הם הצליחו בהחלט להקנות לנו ידע נחוץ. אבל חלק גדול הוקדש למטרת "גיבוש" הקבוצה - זה לא פעל. אבל במהלך הנסיעה עצמה התגבשה הקבוצה בצורה חזקה מאוד. הצוות היה טוב, ואנשים מאד תמכו אחד בשני.

* ספרי קצת על רשמים ראשונים.

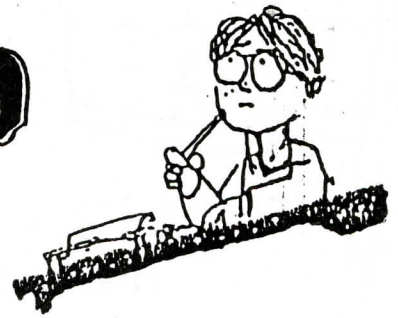
פתאם אתה בפולין - אנשים ברחוב זורקים לך הערות ואתה מבין שהן לא ידידותיות. ואז באים הגעגועים הביתה. כשעברנו ליד בית-כנסת ולידו סוכה, ממש התרגשתי. ואיזו שמחה לקבל פקס מהבית... קוראים אותו עשר פעמים.

* מה תזכרי בעוד חמש/עשר שנים?

זה אני עוד לא יכולה להגיד. אבל ניהלתי יומן שבו ניסיתי לספר כל יום את החוויות. וגם צילמתי הרבה. כמובן - השיא היה המחנות. לראשונה הרגשתי את גודל האסון. מספרים לך "יש שם ערמת נעליים - יש שם צדיפים", אבל אתה לא מוכן לכמויות, ולמרחב הדשא הגדול, שהיה אז מלא וצפוף אנשים נידונים למוות. הטכסים שערכנו שם היו מרגשים מאד - אין מה לעשות. כולם בוכים ביחד והיו גם כאלה שהתעלפו. היה קשה... לביתן של מנגלה, עד היום אסור להיכנס. הדהים אותי, שבכניסה מוכרים גלויות ויש אנשים שמביאים לשם ילדים.

המשך בע' 6

מעט ימי חסד

"זה מזכיר לי"

אחד הדברים שלא יכלתי לרשת מדודו היה שם המדור הקבוע שלו ב"דברי". סוף סוף, איך אוכל לכתוב "זה מזכיר לי"??? אז החלטתי ללכת בהתחלה על "מעט ימי חסד" ומכיוון שאני חושבת שאהיה זקוקה לעוד הרבה מאד "מעט ימי חסד", כנראה שזה יהפוך להיות שמו של הטור שלי ואולי אקרא לו "עוד מעט ימי חסד".

על כל פנים, כשחשבתי על תכנית מתאימה לערב פרידה מדודו (אחרי שלושה חדשים זה פשוט מאד כבר סופי ואין דרך חזרה), חשבתי שהדרך הטובה ביותר לקיים ערב כזה היא ע"י כך שכל מזכירי העבר יעלו זכרונות מתקופת כהונתם. אז, אמרו בעצמכם: נכון שהשם המתאים ביותר לערב כזה הוא "זה מזכיר לי"?

להתראות הערב במועדון, בשעה 21.15.

מזכירה אלקטרונית (או מזכירה ממוחשבת).

הגיע הזמן שיהיה במזכירות מאגר מידע ממוחשב ונוח לשליפה, של כל ההחלטות, התקנונים, רשימות מעודכנות של וועדות, נתונים על האוכלוסיה (ותק, גילאים, בתי ילדים, וכו' וכו'). כך חשבתי עוד לפני שנכנסתי למשרד, ואכן, תוך זמן קצר הכנסתי מחשב למשרד. לא היה זה המחשב היקר ביותר בשוק (אין לו מסך צבעוני, ולצורך הדפסה אני רצה למדפסת של המזכירות הטכנית), אבל זה מחשב שמסוגל לענות על הצרכים שציינתי לעיל. מה שעדיין חסר לנו זו תכנה מתאימה לקיבוצים, תכנה שתקשר בין הדיווחים שאני כותבת לחברים לבין שמירה במאגר מידע, וכן תאפשר שליפה של המידע לפי קריטריונים שונים, כדי שאפשר יהיה לקיים מעקב אחרי קיום החלטות. לאחר ברורים שקיימתי באזור ובתק"ם הגענו לתכנה שנראית לנו מתאימה ביותר. בשבוע שעבר קבלנו הדגמה, ולאחר שיקול נוסף, כנראה נרכוש את התכנה הזאת. ברגע שנתחיל להפעיל אותה, אני מתכוונת להכניס את החומר השוטף למחשב (סכומי אסיפות ומזכירות וכו'). יחד עם זה יש להקליד הרבה מאד חומר מן העבר. וזאת הזדמנות לחבר/ה המחפשים עבודה פיזית קלה, בשעות גמישות. הדרישות הן יכולת הקלדה בעברית ושמירת דיסקרטיות. ומי יודע, אולי בעוד שנה נצליח להוציא את ספר התקנונים של כפר הנשיא, ולחלק אותו כשי לחג...

תורנות קלפי ואסיפות

שינויים, שינויים שינויים. האופי החדש של האסיפות וההצבעות שלנו מחייב הערכות חדשה בתורנויות שהיו נהוגות עד כה. ראשית, מכיוון שמספר החברים המשתתפים באסיפה הצטמצם מאד, החלטנו לבטל את תורנות הכיבוד. הלן הסכימה לדאוג להכנת הדלפק לקראת האסיפה, מישהו (???) ידליק את המיחם, כולנו נחזיר את הספלים למגש, ולמחרת בבוקר הלן תדאג להחזרתם לחדר האוכל. וכך באה לקיצה עוד תורנות.

נותרו עוד שני תפקידים שאותם יש לבצע, ואני בוחנת אפשרות לבצע אותם בתורנות-התנדבותית, כלומר אם יהיו מספיק מתנדבים התורנות הזאת תבוא לעתים רחוקות מאד (פעם בשנה, אולי). תפקיד אחד: רישום פרוטוקול האסיפה, והתפקיד השני: איוש הקלפי בשעות הערב (בשעות היום אנו עושים זאת על חשבון העבודה).

בימים אלה תקבלו פתקים בתאי הדואר, אנא החזירו אותם עם תשובה חיובית, על מנת שאפשר יהיה להסתמך על רוח ההתנדבות, ולא לקבוע תורנות מחייבת.

חריגה מהתקציב הכולל

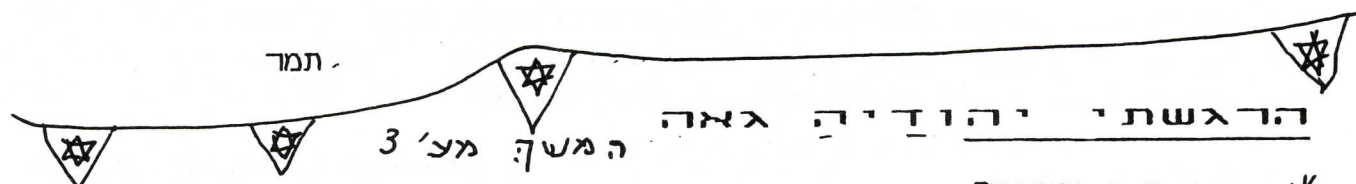
אחד התפקידים הלא נעימים שמוטל על המזכיר הוא לברר עם חברים שחרגו מהתקציב הכולל את העניין ולהגיע עם החברים לדרך מוסכמת בה החריגה הזאת תצומצם תוך פרק זמן קצר ביותר.

למען האמת, נכון לסוף חודש ספטמבר מספר החברים שחרגו מהתקציב אינו גדול, וגם החריגה בדרך כלל אינה בסדר גודל העולה על 20% מהתקציב השנתי. לרוב החברים האלה יש בדרך כלל הסבר מתאים והם עצמם עושים הכל על מנת לצמצם למינימום את ה"מינוס" שלהם.

על פי בקשתי, קיימה וועדת החברה דיון בנושא, והמלצותיה יפורסמו בקרוב, ועל פיהן ננהג, או נקבל החלטות באסיפה. בינתיים הקמנו צוות משותף למזכירות ו. חברה, רכזת השרותים והנהלת החשבונות, שיטפל בנושא.

המצב שונה אצל בני הנעורים והחיילים. כאן האחוזה של החורגים מהתקציב גדול יותר. ידוע לי שוועדת הנעורים נתנה את הדעת על המצב וקורין מנסה להתגבר על התופעה. אני בטוחה שבעזרת ההורים, ואולי ע"י חלוקת התקציב למנות חדשיות במקום תקציב שנתי, ניתן יהיה לצמצם גם כאן את התופעה.

ולבסוף, מלה אחת לאנחה שכתבה על הנושא בשבוע שעבר, ולחברים שאולי לא קראו בעיון את הסיכום שהוגש לחברים. נכון שהיתה חריגה בסעיף התקציב הכולל, אבל זאת היתה חריגה מ-67% התקציב, כלומר מהחלק שהיה אמור להיות מנוצל ב-8 חדשים. אין חריגה מסך כל התקציב השנתי. במלים אחרות אם החברים יתחילו עכשיו להצטמצם בהוצאותיהם (ורוב החברים אכן עושים זאת), יש להניח שנסיים את השנה בלי לחרוג מהתקציב הכולל.

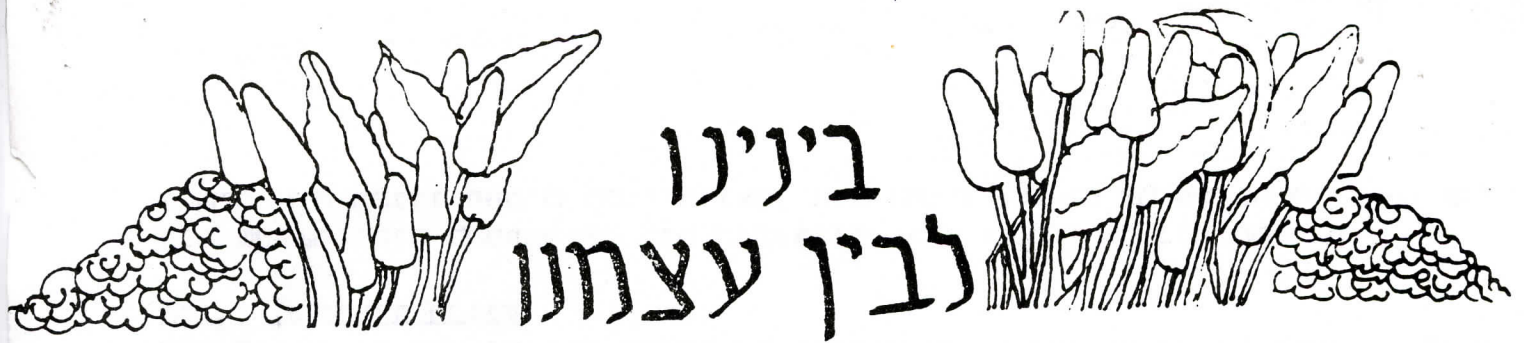
* איך היה בערים?

היו שלבים שהרגשנו שאנחנו לא בפולין. פגשנו כל כך הרבה משלחות ישראליות בדרך - מראשון-לציון - מרמת-השרון - מיהוד, וכמובן מ"הר-וגיא". ביקרנו בעיירות שהיו מלאות יהודים ולא נשאר בהם אפילו יהודי אחד. (בעיירה גורא נשאר יהודי אחד בן 70 בערך, נשוי ללא-יהודיה, והוא הראה לנו את בית-הקברות).

ובאוטובוס, אתה רואה נוף משגע - שם סתיו עכשיו והצבעים מדהימים. אבל החקלאות פרימיטיבית. אתה רואה איכר חורש בסוסים, קוצר במגל, חולב פרה באמצע השדה...

* מה עוד עשיתם?

ביקרנו בהרבה בתי-כנסת, בחלקם פעילים עכשיו. כמוכן הבנים חבשו כיפות ושרנו שם שירים חסידיים. בכלל הרגשתי - אני באמת גאה להיות יהודיה. תמיד הרגשתי יהודיה, גם בגלל המשפחה. אבל שם רציתי להתפלל כל בוקר. סובבים אותך אנשים שלא מבני עמך. זה מה שמחזיק אותך. היינו שם עשרה ימים בדיוק - ולא הכל היה קשה. יש ערים יפות - היינו בדיסקו.

הקדמה

חגי תשרי עברו, המזכירים התחלפו, היורה היה, החצבים כבר אינם, ורק "בינינו" לא חזר. נו, היו סיבות - אישפוז קל (יש דבר כזה), לימודים וסוף עונת המלפפונים. אבל זה מאחורינו. (פרט ללימודים). שמחנו שיש כאלה ששאלו מדוע הטור הזה לא מופיע - סימן שנצטרך להעביר את כנס אוהדי "בינינו" מתא הטלפון הסגור שליד המזכירות לכניסה לספריה. גם בתקופה שאינפלציה עדיין בסדר גודל של שתי ספרות, אנו שמחים להודיע שדמי המנוי ל"בינינו" לא השתנו.

הודות לחוצה סוריה

ביוזמתנו חטפנו שיחה עם רכז המשק/רכז-המגזר-העסקי המצליח של קיבוץ רמת-יאוש - החבר קלאוס טרופוביה (החברים קוראים לו "פובי") ורשמנו את דבריו בקפדנות.
- איך הפכת את רמת-יאוש - קיבוץ שהיה על הפנים לכל הדעות - לרווחי תוך תקופה קצרה?

- (פובי מתרווח בכורסת המנהלים שלו ומחייך). מה שהציל אותנו היה כביש חוצה-סוריה. כביש זה שיש לו ששה נתיבים בכל כיוון, היה מתוכנן לעבור את הירדן באיזור צפונה ממנו, אבל הפעלנו קצת לחץ (הפגנת ילדים אלימים מול משרד ראש-הממשלה: עצרת נשים בוורוד על יד שגרירות ארה"ב...). והעתיקו את התוואי למקום העכשוי. כתוצאה, כל השדות שלנו נעלמו כלא היו. מה אני אומר לך - אני תמיד הייתי בדיעה שחקלאות לא מתאימה לקהילה ליבראלית כמו שלנו.

הצלחתי לשכנע את החברים שהכינוי "קיבוץ" אינו הולם אוכלוסיה שכל אחד עושה מה שבא לו. ובכן בהעלמות השדות - וכמובן שקיבלנו פיצוי הולם - יכולנו להפוך את חדר-האכל למלון חמישה-כוכבים "כוכב-דמשק" ולאפשר לחברים בעלי יזמה - ויש הרבה - לפתוח קיוסקים לאורך כביש הכניסה למלון. תופתע כמה דמיון יש לחברים: פנצ'ר מעבר, קסינו, מטווח לקלצ'ניקובים, חומוס בטעם חמאס, רקדניות בטן (יזמה של כמה ותיקות), צילומים של חאפז-אל-אסאד בסיודו בבית המלון... כל מה שהדמיון הפרוע יכול לדמיון, הפך לקיוסק מוצלח. על הנייר הרשמי שלנו מופיע ק"ק רמת-יאוש...

- ק"ק? קהילה קדושה?!

- מה פתאום? קהילה קיוסקית. לכל חבר יש לפחות אוטו אחד. כולם יוצאים לחו"ל פעם או פעמיים בשנה. לכמה יש חשבונות בנקים בשווייץ והגזבר שלנו הוא מועמד לקבל פרס נובל לכלכלה (הממ"ע טפח על שכמנו בחיוך וסיים), רמת-יאוש היא דוגמה למה שאפשר לעשות כשנותנים ליזמה הפרטית ליזום. היתה לנו בעיה עם מספר ותיקים וכמה בנים תמהונים אבל הם נמצאים במוסד סגור לגמילה מרעיונות קיבוציים דקדאנטיים.

המשך בעמ'.....

בינינו לבין עצמנו - - - - - המשך

עצות לרכז המשק הנבחר

בשעה שטור זה נכתב, הקלפי טרם נפתח, אין עדיין פתקאות לספור, והתפקיד של רכז המשק החדש עודנו מחכה לאורי או לאורן. בחוצפה המיוחדת לטור זה, אנחנו רוצים ליעץ לבעל התפקיד החדש כמה עצות שהן שלנו ואולי של חברים אחרים בקיבוץ זה. אין חובה לאמץ אותן, אבל אולי כדאי לחשוב עליהן לפחות.

(א) עזוב את השם "רכז-מגזר-עסקי"! אי אפשר להגיד את זה ולבסוף זה יהפוך לראשי תיבות 'ממ"ע'. איך זה יישמע כשמישהו יגיד "אני הולך לדבר עם ממ"ע" או שהליצן התורני יתבדח "אידיפוס שמדיפוס, כל עוד שהוא אוהב את ממ"ע זה בסדר". חוץ מזה, כל אחד יודע שכל הבולשיט הזה של "שינוי שם-שינוי מזל" שייך לפח הזבל. ובאמת כמה השתנה התפקיד?

(ב) להיות רכז משק מוצלח זה ענין של מזל. אם המפעל מצליח ואין הפסדים בחקלאות (שנת בצורת לא היתה, שטפון וגל קור לא היו, השר יעקב צוד הוציא את האצבע...) אזי אתה נחשב למוצלח. אם ההיפך קורה והמפעל נקלע למשבר, ויש ארבה, ותוצרת עזה ויריחו מציפה את השוק - תתחיל לארוז את החפצים למרות שזה לא באשמתך.

(ג) אל תכריז שאתה בעד שינוי זה או אחר. לא החליטו עדיין על מרכזי-דווח או מרכזי-אחריות - הסתכל בקיבוצים שרצו לעשות שינויים ותיווכח שרבים, אולי רובם, מצטערים ומנסים לחזור למה שהיה. ואם החברה לא החליטה ששינוי זה או אחר הוא מה שנחוץ, אל תנסה לעשות מעין אונס בתקווה ש"בסוף הם ייהנו מזה".

(ד) זכור שזה קיבוץ. קיבוץ, כידוע, אינו ככל מקום אחר. כל עוד שלא שינו את חוקי המשחק, שחק לפי החוקים.

(ה) תשתף את החברים במה שמתוכנן, במצב האמיתי עם הבנקים, במציאות של המפעלונים - ואל תעשה את זה באמצעות פיסת נייר שהכתוב בה לא אומר כלום.

(ו) אל תגיד שאתה רוצה שיותר חברים יעבדו במפעל כשאינך עושה כלום לתקן את המצב.

בהזדמנות נשמח לתת עוד עצות.

דודה ינטה

שלחה בקשה לקיבוץ להתקבל כאולפניסט "אורן", בטענה שזה לא יזיק אם יש אוד ארטיסט בקיבוץ.

שבת שלום

אריק א'

"החברה הקיבוצית שכה הכבידה עם עצמה

חייבת לגלות עדינות מחדש.

אם היא תצליח בכך, היא עוד עשויה להיהפך להישג החברתי הבולט ביותר של המאה ה-20."

כאשר קראתי את המילים האלה של עמוס עוז, מחשבתי הראשונה היתה שהוא התייחס לאתוס של העבודה - אותו אתוס בו השקעתי את עצמי במשך כמעט עשרים שנה, תוך כדי הזנחתו של בני, של כתיבתי, והזנחת חלומי לסייע לשפר את החברה. כאשר עזבתי את הקיבוץ לתקופה של 18 חודשים כדי להתכונן קשות בעצמי, חשבתי אז לארגן קבוצה להוציא את שרידיו של א.ד. גורדון מהקבר ולידות בהם אבנים, כפי שנעשה לקדל מרקס בהייגייט, וללנין במוסקבה.

זמן קצר אחרי שובי לקיבוץ, עם ראש צלול יותר, ושני מחזות חדשים באמתחתי, אירע בקיבוץ מקרה של בהלה בגלל חיה, אשר כתוצאה ממנה הופנו למזכיר דרישות שיינקטו צעדים בנידון - מיד, אם לא לפני כן. אני חשבתי שמסתובב לפחות אריה נגוע בכלכת, אבל התברר שהמדובר בכלבלב תועה, זעיר ובריא, בן חודשיים. ועדת הכלבים תמיד ראתה את הנושא של בעלי חיים "תועים" כבעייתי מאוד, והמזכיר שאל אותי אם אני מוכן להיות אחראי עבור כלבים תועים בקיבוץ - רק כלבים "תועים", לא כלביהם של החברים, דבר שהסכמתי לו, ואני עוסק בנושא מאז.

עכשיו, מה הקשר בין הנ"ל לדבריו של עמוס עוז? ובכן, מאז, ורק מאז שנשאתי באחריות ל"תועים", נעשיתי מודע להתעלמות חסרת הרחמים לסבל שקיים בתוכנו, התעלמות חסרת רחמים לעדינות, שקיימת. דיווחתי על כמה מקרים כאלה בעבר, אולם ישנם עוד מספר מקרים כל שבועיים או שלושה שבועות.

ערב אחד טלפן אלי מתנדב צעיר, שמצא ארבעה חתלתולים מיד אחרי ההמלטה, עדיין בחיים, בתוך קופסה בפח אשפה. אבל גרוע בהרבה מהסוג הזה של אכזריות הוא כאשר אנו מנסים לטפח באנשים שאינם חברים שלנו את הקשיחות שאנו מטילים על עצמנו. לא מזמן אימצו כמה אולפניסטים כלב תועה קטן. יש בקיבוץ חוק האוסר על מתנדבים ואולפניסטים להחזיק בעל-חיים, אפילו אם הסיבה המקורית לחוק זה כבר לא קיימת יותר. אחרי כמה נסיונות מציד, לא עלה בידי למצוא בית לכלבלב שלהם, והצעתי לאחד מהם לקחת אותו למקלט של צער-בעלי-חיים כהל אביב, אם אינם רוצים שהכלבלב יושמד. אחד האולפניסטים אכן הסכים לעשות זאת, אולם לא אושר לו יום חופש לשם כך. עכשיו עמדה בפני האולפן ברירה פשוטה: לתת לאולפניסט יום חופש, או שדינו של בעל החיים ייחרץ למות. ההחלטה העלובה אליה הגיעו, מעידה לא רק על כולנו, היא חודרת אל מהותה של הגישה לאי-נוחות הקיימת בקיבוץ - לא צריכה להיות אי-נוחות בשום מחיר. תשאלו כל מי שעובד בענף שירות.

כמובן שהאולפניסט לקח את הכלכלה לתל אביב אחרי העבודה ביום שישי, ושם הוא לן באותו לילה.

אני מסכים עם עמוז עוז ש"החברה הקיבוצית, שכה הכבדה עם עצמה, חייבת לגלות עדינות מחדש. אם היא תצליח בכך, היא עשויה עדיין להיפך להישג החברתי הבולט ביותר של המאה ה-20". אבל - נראה שעלינו לעבור עוד דרך ארוכה מאוד.

עד היום, ל-50% של הכלבים התועים המגיעים לקיבוץ נמצא בית. 50% האחרים הושמדו ללא כאבים ובצורה הומאנית.

מלווין ס.

הרחבת דירות וכל זה

נושא הרחבת דירות הגיע אל ועדת החברה אחרי שנדון בועדת ישוב מספר פעמים. כאמצע הוא נדון גם במזכירות. בכל הדיונים ניכר בילבול בין שני מרכיבים של הסוגיה הזאת וגם ההצעות הנוכחיות אינן פותרות בלבול זה לגמרי.

(א) הנושא הקיבוצי-שוויוני (ב) ההיבט התכנוני-הנדסי

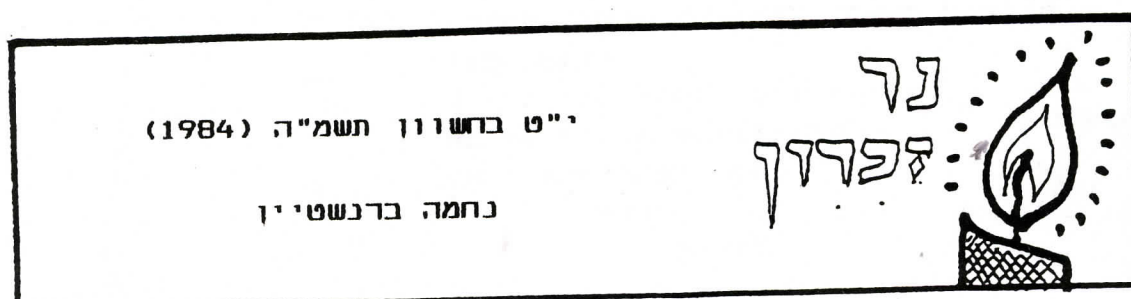
בנושא הקיבוצי, עונות הצעות ו. החברה ללחץ שבא מהשטח. חברים המחפשים פתרונות למצוקות מקום, מבקשים היתר קיבוצי לתוספת מקום בדירתם. קשה לראות לאן הדבר יוביל אך הצעות ו. חברה מנסות למצוא מוצא ללחץ זה.

הצד התכנוני-הנדסי, הוא גם צד חוקי. חוקי המדינה מסדירים ומגדירים את הדרכים למתן היתרי בניה. בקבוצים היה יישום חוקים אלה ליבראלי למדי, אבל בעידן של בניה פרטית אמור הדבר לדאגות. גם מבחינתנו פנימה, רצוי שנקפיד מאד בעניינים אלה.

למטרה זו קיימת ועדת ישוב. ועדה וותיקה הנאכקת שנים בחוסר תקציב ובחוסר גיבוי של המערך המנהל את הקבוץ. על אף שנושא הבניה הפרטית נדון בוועדת ישוב מספר פעמים, והיא מורכבת נכון למטרה, מתעלמת ו. חברה ממציאות זו ומציעה עוד ועדה.

אני מבקש להציע כאן לקבל את הצעות ועדת חברה בהיבט הקבוצי-שוויוני ובצד התכנוני-הנדסי-חוקי לחכות עוד קצת להמלצות ועדת ישוב. הן בדרך ואין טעם להכשיל אותן כי הן יענו על הצרכים.

טומי

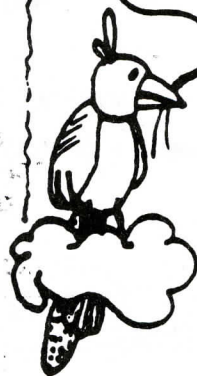

עֵינֵנו! ♥

מועדת הבריות

מי שמעוניין לצאת לקורס נהגי אמבולנס,
מתבקש ליצור קשר עם ועדת הבריות או עם
המרפאה בהקדם.

תודה

מזכבסה

עם בוא הסתיו הננו מזכירים לכם שוב את קיומו
של תא נפרד עבור בגדי טריינינג ופוסטר
(סנטטי). ניתן לזהות את התא לפי הסימון
הנורוד עליו מצויין:
טריינינג

טריקו-סטריץ'-פוסטר

התא הוא גדול ויכול להכיל את כל יעודו.

בתא עליו מצויין "מעורב-פוליאסטר-כותנה" אין מספיק מקום עבור
הטריינינגים. אז בבקשה עזרו לנו ושימו לב להבדלים בין התאים.

תודה

צוות המכבסה

נ.ב. הערה כללית:

בכל תאי כביסת הכותנה השלטים הם בצבע לבן.

בכל תאי הבגדים הסינטטיים השלטים הם בצבע ורוד.

קורס תברואנים מוסמכים

הקורס ייפתח ב-22.11 למשך שנתיים,
יום בשבוע.

הקורס יקר וחשוב מאד לקיבוץ.
אם יש חבר/ה שמעוניין/ת -
נא ליצור איתי קשר.

תודה

אביבה ג'

שיבוץ לנמר "ג" או לשעת חירום.

אל: אתה שייך לצוות: מקוום המפגש שלך: ס"ג מפקד צוות:

נא לקבל נשק מהמחסן לפי הצורך:

חברים שלום.
שונ הגיע הזמן לתרגיל נמר "ג" אצלנו השנה אנחנו רוצים לעשות את אותו בצורה שונה משנים קודמות. לכן זה דף הסבר חדש כולל מיקומך בתרגיל.
השנה יבואו לתרגיל מפקד משמר הגבול צפון, קצין ישובים צפון + בקריים שונים מכל מני אזורים. יכול להיות שיבוא גם צלמים מבחוק. במשק יש לנו קומפלקס חדש שנקרא מרכז תיקשורת וביטחון שמכיל את המוקד + אולפן שידור של המשק המפקדה החדשה ומרפאת חירום חדשה. הקומפלקס מתחת לאולם דדו בצד ימין.
השנה בפעם הראשונה אנחנו מפעילים את המקומות אלה לצורך התרגיל. זאת אומרת כל התרגיל ינוהל מהמפקדה החדשה, אנחנו רוצים לשדר לחברים שלא משתתפים בתרגיל מידע שוטף בזמן התרגיל כלומר יהיה צלם טכנאי וקדין באולפן השידור. בנוסף לזה יהיו הודעות בלוח האלקטרוני בכל שלב ושלב של התרגיל.
אני מאוד מבקש מהחברים לקחת את התרגיל ברצינות ולהשתתף בתרגיל. לפניכם הסבר על התפקידים ומקומות מפגש:

מפקדה: פקידות המפקדה יגשו ישר למפקדה החדשה מתחת לאולם דדו.
כיתת כוננות: יפגשו מתחת לחדר האוכל חלק עליון אחרי קבלת ציוד ונשק ממחסן הנשק ויחכו לתאודריך והוראות.
דובר ערבית: יפגש עם כיתת כוננות ויהיה צמוד אליהם.
חשמלאי חירום: יגשו לקחת נשק וימתינו בחשמליה להוראות מהמפקדה.
צוות מרפאה: יגשו מיד למרפאה וימתינו שם.
נהגי אמבולנס: יגשו לקחת מכשיר קשר ממחסן הנשק וימתינו באמבילנס.
מכונית ביטחון: תמתיסן בחניה להוראות מהמפקדה.
סיוור נ.נ: כל הצוות מלבד הנהג יגשו מיד למחסן הנשק לקבל ציוד לפי הצורך הנהג ירד לסככה יביא את ה.נ.נ למחסן הנשק וימתינו אם שאר הצוות להוראות.

צוות "א": גיזרת השער. מהשער עד האמפי. חברים ללא נשק יגשו מיד למחסן כדי לקבל נשק ואחרי זה למקום המפקש על יד השער של המשק.

צוות "ב": גיזרת הרבס מהאמפי עד פרויקט חרמון עליון. חברים ללא נשק יגשו מיד לקבל נשק ואחרי זה למקום המפקש על יד האמפי.

צוות "ג": גיזרת הכרם מהפרויקט חרמון עד הכדור רגל.
חברים ללא נשק יגשו לקבל נשק ואחרי זה למקום מפקש על יד מגרש
הטיס.

צוות "ד": גיזרת אזור כדור רגל. מהכדור רגל עד לול 8.
חברים ללא נשק יגשו מיד למחסן הנשק לקבל נשק ואחרי זה למקום
המפקש על יד האולפן.

צוות "ה": גיזרת טובא. מלול 8 עד השער של המשק.
חברים ללא נשק יגשו מיד למחסן הנשק לקבל נשק ואחרי זה למקום
מפגש ברחבה של לול 8 מול מכון תערוכות.

כל הצוותים ומפקדים נא לשים לב לשינויים בגיזרות וסדר הצוותים.

צוות הנחתת מסוק: יבואו למחסן נשק לקבל נשק ומשם יכלו למפקדה
לקבל הוראות נוספות.

צוות העברה: יגשו למחסן הנשק לקבל נשק וימתינו מתחת חדר אוכל חלק
עליון להוראות נוספות.

צוות הג"א (חילוק: 1) כבוי אש: ירדו מיד להביא ציוד כיבוי אש
וימתינו ברחבה.

(2) חילוק: צוות זה ידאג לטרקטור ומזלג ויחכו
ברחבה.

הערה: בעת שימעת הסירנה והודעה על לוח האלקטרוני החברים שאינם
משתתפים בתרגיל מתבקשים להישאר בביתם. התרגיל השנתי יכולל חדירה
על ידי צוות מג"ב בתוך המשק ולא כמו בשנים קדמות לכן צריך
עירנות. ושוב אני מבקש מהחברים לקחת את התרגיל ברצינות ולהתתף
בתרגיל. נא לחפיד על ביטחון. על כל מפקד צוות לבדוק שאין מחסניות
בתוך הנשק של החברים.

תודה על שיתוף הפעולה.

טו כי

נ.ב. לשאלות נא לפנות אלי.

מצי 38

לכל המטופלים אצל הכירופד - דניאל שלום,

מאחר והתורים לדניאל מאד לחוצים ואין לי אפשרות לתת תורים לפי בקשתו, אנו מנסים קצת לייצל את המערכת ולאפשר לחברים להגיע לעיתים קרובות יותר לפי הצורך.

ולפי כך - בראש פינה ישנה כירופדית נוספת שמוכנה להגיע למשק כשיש לנו מספיק חברים שרשמו. ולמי שאין אפשרות, יכול להגיע אליה לראש פינה (בשעות הערב ואחה"צ), שאת מספר הטלפון שלה ניתן להשיג אצלי.

אם את/ה מעוניין/נת, נא ליצור איתי קשר במרפאה. ניתן גם להשאיר לי פתק בתא הדואר (191).

בתקווה שעכשיו הכל ילך כמו שצריך...

דורית

דוח מישיבת המזכירות

21.10.93

נוכחים: תמר, קולין, שלמה, אורי א., ג'ייסון, לן וו.
נעדרים: אדי, דליה, רחל.

צוות תקציבים: (בהשתתפות: מקס ואביבה ג.) לקראת שנת התקציב 1994 מינתה המזכירות את הצוות הבא: מקס, אביבה ג. ואביבה ל. התקיים דיון לגבי העקרונות של התקציב המוצע. סוכם שהמזכירות תתבע מהמועצה הכלכלית להגדיל את תקציבי הקיום על מנת להגדיל את התקציב הכולל, ולהתחיל לטפל בחובות הקיבוץ לחברים (נסיעות לחו"ל ודיהוט). יחד עם זאת סכמה המזכירות שיש לפעול באופן נמרץ כלפי החריגות בתקציבים (לא מעט מהחריגות בתקציב הכולל הן אצל בני נעורים וחיילים). כמו כן יש לפעול להגדלת ההכנסות המוזרמות לתקציבי הקיום, ע"י צמצום עבודה שכירה, או הגדלת הכנסות מעבודות מכניסות. בהקשר לכך הוזכר שהשנה הסכומים המשולמים לעובדים שכירים במשק ובמפעל עלו בהרבה מאד. המזכירות החליטה, על כן להביא לגמר את הדיון על המודל של הקשר בין הכנסות לבין תקציבי קיום.

לימודי בנים שעזבו: תמר העלתה מספר בעיות הקשורות בתקציב זה. ראשית, היתה השנה חריגה בתקציב. שנית, לא נשמרו הקריטריונים בתקנון שהתקבל בזמנו באסיפה. היום נשאלת השאלה איך יש לתקצב סעיף זה, ואיך להקצות את הכספים ממנו. בדיון שהתפתח הובעה הדעה שמכיוון שלימודי בנים הינם בגין הורים, אין להבחין בין לימודי בנים שעזבו ללימודי בנים הממשיכים לשמור על קשר עם הקיבוץ ולהתגורר בו ללא התחייבות לגבי העתיד, ולכן לא מתקבל על הדעת שהתקציבים ללימודים כאלה יבואו משני מקורות שונים (וו. השתלמות ותקציב הנתון לשליטת המזכיר). סוכם להביא את הנושא לדיון בצוות המורכב ממרכזי וועדות השתלמות, בנים וחברה.

ביקורי בנים לתקופות ארוכות: לאחרונה הגיעו כמה וכמה פניות לארוח בנים לתקופות ארוכות. במצב השיכון שלנו, ולאור העובדה שכל דירה פנויה יכולה להיות מושכרת, סוכם כדלהלן: בני הקיבוץ הם אורחים רצויים אצלנו. משך התקופה בה אנו רואים בן כאורח היא עד שלושה חדשים. במידה ונדרש לבן דיור מחוץ לבית הוריו הוא ישלם עבור הדירה לתקופה העולה על חודש. קליטת ילדים בבתי ילדים תעשה רק בתאום עם וועדות החינוך ועל פי התעריפים המקובלים. המזכירות התייחסה גם לנושא העבודה, וקבעה שבדבר רובם של המקרים עבודתם של אורחים נועדה לשפר את הרגשתם בקיבוץ, אך למעשה אינה מהווה מקור הכנסה לקיבוץ.

רכב פרטי לסטודנטים: עידן שובל ואמיר גולן, סטודנטים המתגוררים בקבוץ מחזיקים ברכב. המזכירות קבעה שמכיוון שאמיר ועידן אינם חברים, החלטת האסיפה בנושא זה אינה חלה עליהם, ולכן הם יכולים להחזיק ברכב.

רשמה: תמר

תפוצה: חברי כפר הנשיא.

י' חשוון תשנ"ד
25.10.93

לקראת ההצבעה בקלפי

השבוע נצביע על שלשה נושאים בקלפי:

א. קבלה לחברות - פאול גלוק.

על פי תקנון הקלפי, שעליו נצביע השבוע יש לקיים הצבעות על קבלה לחברות במשך יום אחד. הפעם תהיה ההצבעה בשעות הרגילות של הקלפי, להבא, נצטרך לחשוב מה עושים.

ב. מנהל המגזר העסקי - הצעת צוות אד-הוק: אורן קולינס
הצעת חברים: אורי אדלשטיין

ג. תקנון האסיפה והקלפי

הצבעה בעד או נגד.

הצעת התקנון חולקה לחברים לפני כמה שבועות.

בסעיף מס' 11 הכנסנו תיקון קל בעקבות דבריו של אשר. להלן הנוסח המתוקן:
אי התאמה משמעותית, שעשויה להשפיע על תוצאות ההצבעה, בין מספר המצביעים שסומנו לבין מספר פתקי ההצבעה תבטל את תוקף ההצבעה. (המלים המודגשות הן התוספת לסעיף).
מי שמעוניין להציץ שוב בהצעת התקנון, יכול לבקש עותק מן המזכירות הטכנית.

שעות הקלפי

יום ג' 26.10.93 ויום ד' 27.10.93: 12.30 - 14.00 ובערב 18.00 - 19.30

יום ה' 28.10.93 . 12.30 - 14.00

חברים שאינם יכולים להגיע לקלפי, יכולים לרשום את הצבעותיהם על דף, להכניס למעטפה, לרשום על המעטפה "קלפי" ואת שמם, ולמסור במזכירות הטכנית.

ד ו ת ו ע ד ת ח ב ר ה

לישיבת הועדה ב - 14.10.93 הוזמנו תמר וולפין ואורי גולן

(1) טיפול בפרט: תמר העלתה את בקשתה שגם ועדת חברה תטפל בבעיות הפרט בקיבוץ וע"י כך תוריד את העומס מהמזכירות. מדובר בבעיות שקשורות לתקנונים שהונהגו, מקרים של חריגות מהתקנון או מקרים שלא מכוסים ע"י תקנונים. חבר יוכל לפנות עם בקשתו למזכירה או לוועדת חברה וכל אחד מהגופים עשוי להפנות אותו לאחר בהתאם לאופי הבעיה. בכל מקרה אנו מדגישים שהמזכירות מבווה כתובת לערעורים על החלטות וו. חברה.

הנושא יעבור תקופת נסיון שבו נראה איך הועדה מתמודדת עם זה.

(2) טיפול בחריגות בתקציב האיש: תמר העלתה את הבעיה ה"ישנה" בפני הועדה. הבעיה העיקרית היא טיפול במקרים של חברים שחורגים בלמעלה מ - 20% מתקציבם הועדה המליצה להנהיג מחדש את הכרטיס האיש וסיכמה שיוקם צוות של שלשה חברים שיחליט כיצד לבצע את זה לאור סידורי התשלום הנוכחים במשק. הצוות ישב עם כל "חורג" בתקציבו ויחליט איך הוא מקבל תקציב עד לכיסוי החוב. הועדה מבינה שיש חברים שחורגים באופן חד פעמי עקב הוצאה אחת גדולה ולא מייחסת את הצעתה למקרים אלו. הועדה ממליצה למזכירות לחלק את התקציב האיש כל רבעון.

(3) דירה למשפחת רוזנקרנץ: לאור ערעורה של המשפחה על אי הכללתה בין הזכאים לעבור לאחת מ - 10 היח' החדשות, והדיון במזכירות, נסתה הועדה למצא מוצא לנושא. הועדה קבלה את טענתה של משפ. רוזנקרנץ שהדירה בה הם גרים לא תחשב כדירת קבע. החלטה זו תאפשר להם בעתיד לפנות לעבור לדירה אחרת עפ"י הקריטריונים המתאימים.

ד ו ת י ש י ב ו ת מ ח ו ד ש י מ י ו ל י - ס פ ט מ ב ר

במהלך תקופת הקיץ הועדה נפגשה רק לעיתים רחוקות ודנה בפניות למימון הוצאות רכב למטרות הבאות:

- (1) ביקור נכדים - תשלום מלוא ערך הנסיעה.
- (2) ביקור הורים בחו"ל - החזר הנסיעה לנתב"ג
- (3) ביקור נכדים בחו"ל - השתתפות בהוצאות כמו שנהוג לגבי נכדים בארץ

הועדה החליטה שלכל ביקור נכדים יינתן סכום הנסיעה לפי המרחק בלי להתחשב במספר הנפשות (גם חבר שהתאלמן יקבל 3 נסיעות לכל משפחת נכדים, בשנה לפי המרחק ולא לפי חישוב כרטיסי אגד). כמו כן, משפחות צעירות יקבלו את סכום הנסיעה המלא ולא לפי מס. הנפשות (20% לכל נפש). לגבי כל הביקורים בחו"ל יוחזר לחבר סכום של שתי נסיעות הלוך חזור לנתב"ג בלי לבדוק אם החבר השתמש בזה באותה שנה. תאורטית סכום זה ניתן לצבירה אך רק ע"י החבר. סכום שלא נגבה ע"י חבר בשנה מסוימת לא יישמר לו.

כל הסכומים הנ"ל יאספו בקופת בית כפי שנהוג היום לגבי ביקור הורים. החלטה זו כפופה להתארגנות התקציבית לקראת 1994 ועשויה להשתנות בהתאם.

רשם: אורי אדלשטיין

דו"ח מישיבת המזכירות

שהתקיימה ביום 25.10.93

נוכחים: תמר, שלמה, לן, קולין, אדי, דליה, רחל, ג'ייסון
נעדר: אורי א. (מילואים)

אישור הדו"ח הקודם:

התקבלה תוספת בסעיף העוסק ברכב של בנים סטודנטים, שאינם חברים:
בעלי הרכב יוכלו לקבל רכב מן הקיבוץ רק כאשר אין לו זרישה מצד מי שמורשה להשתמש ברכב של הקיבוץ.

שאלות של לן:

שיפוצים בחדר-האוכל: בישיבה הקודמת העלה לן שאלתה לגבי מכונת הסודה והמים הקרים. בישיבה זאת כבר שתינו כולנו סודה מהמתקן החדש.
לגבי גמר העבודות על הכניסה החדשה לחדר האוכל, קולין מסר שהעבודות תסתיימנה לפני גמר שנת התקציב של המועצה. סוכם שבישיבה הקרובה ימסור קולין לו"ז מפורט יותר.

שכונת העשר: קולין מסר שרק עכשיו התקבלו תכניות בנייה מפורטות לבתים, ועל כן רק עכשיו אפשר היה להוציא מכרז. לעומת זאת, לגבי המקלט של השכונה היה כבר מכרז, והעבודות תתחלנה תוך שבוע.

חגיגות יובל "הבונים" בריטניה: (בהשתתפות מיכאל כהן)
מיכאל מסר שלקראת ציון התאריך של יובל ה-65 של "הבונים", התקבלה פנייה אצל חברי התנועה לתרום סכום של 20 ש"ח כל אחד לטובת ארגון הארועים. מכאל בקש שגם הקיבוץ, שהוקם ע"י גרעיני "הבונים" יתרום סכום כלשהו.
סוכם: הקבוץ יכפיל את תרומת החברים (שקל מול שקל). מכאל קבל על עצמו לרכז את הפעולה.

רכישו של נורברט כהן ז"ל:

המזכירות החליטה לאפשר למרים, חברתו של נורברט לקבל לידיה את כל הרכוש שהיה בדירה, ולעשות בו לפי ראות עיניה.
לגבי אילן ואהרון, בניו של נורברט, סוכם להמשיך לקיים את ההחלטות הקודמות לגבי מימון לימודיהם. המזכירה תידע אותם על החלטות אלה.

ענייני וו. בריאות: (בהשתתפות בוב)

תרומה לבית יונתן: מתוך הכספים שנתרמו ע"י גב' בולטר, נותר סכום שטרם נוצל. וו. הבריאות בקשה לקבל החלטה שתאפשר שימוש עתידי בכספים אלה למטרה שלה הם נועדו (בית יונתן), מבלי שהכספים האלה "ילכו לאיבוד" בתום שנת התקציב. המזכירות אשרה, והרשויות המופקדות על ענייני כספים תבצענה.
מציאת רופא: צוות מטעם וו. בריאות פועל במרץ למציאת רופא במקום ד"ר ג'ים שלום. כרגע ישנו כנראה מועמד אחד בלבד, שיכול לבוא לכאן כאשר ג'ים יצא, והוא יישאר כאן עד הקיץ. לגבי ההמשך אין עדיין מועמדים.
וו. בריאות בקשה מהמזכירות מנדט לפנות לחברים בעוד כחצי שנה בשאלת העסקתו מחדש של ג'ים. המזכירות אשרה שוו. בריאות תקיים קלפי בנושא במועד שייראה לה.

כמו כן נקבע שהגזבר וריימונד גוטר יהיו אחראים לניסוח-תנאי העסקתו של , ומגוריו של הרופא בקיבוץ (החוזה יובא לאישור העו"ד של הקבוץ).

רשמה: תמר

תפוצה: חברי כפר הנשיא.

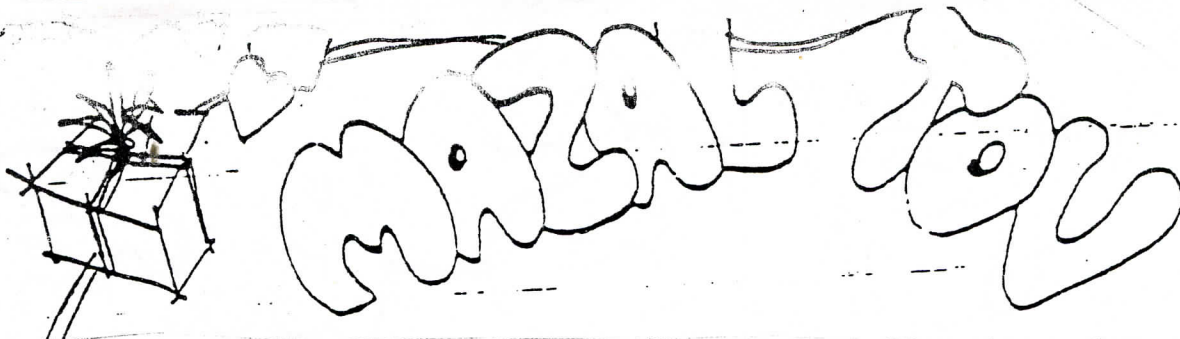
PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Congratulations to Einat Palma, who won first prize at a competition for young artists held at the "Ben Hecht Museum" of the Haifa Technion. Her work will be exhibited at the museum, and the official prize-giving will take place at Chanukka. Well done! (The paintings were exhibited in our Moadon some time ago, and you may have seen them then.)
- * E I G H T buses arrived at the parking lot one day this week, and Ilse nearly had a fit, until she realised that these were youngsters (300 of them...) who came to hear a slide lecture given by Tommi, on the subject of the "Hydro", before going down to the Jordan with him to see the project. This time they were from Petach Tikvah, but Tommi does this kind of thing regularly, under the auspices of the Ministry of Education.-
- * Libba has started work in the district as a supervisor of kibbutz baby-houses, payed by the kibbutz movement. So, although our own babies no longer profit from her expertise, at least somebody does!
- * We have some new Russian families, but I have no details yet. There is also a group of new immigrant youngsters (who came over without their parents) learning at Kfar Blum. Adam, who has started teaching them, is very impressed by their ability. Amongst them are a group from Baku, where there apparently is an ancient (and thriving) Jewish community. Tradition has it that they are descendants of the Babylonian exiles (!), and it seems mixed marriages are almost unknown there.
- * A group of our youngsters (17-year olds) have just returned from a 10-day trip to Poland arranged by the school. I talked to Rinat Oren (the Golan's granddaughter), and here are some of her impressions:
"Of course I knew about the Holocaust through my family background - but even so, when you see the camps, and suddenly realise the extent of what happened, it really is different. It was most difficult to contend with, and I was most thankful - that we could find support with other members of our group. In Poland I felt pride in my Jewishness - I wanted to start each day with a prayer. I felt terribly homesick for my family and my kibbutz. When I came home and saw the kibbutz again, I burst into tears."

SHABBAT SHALOM -

I N G E

HAPPY BIRTHDAY

31.10. Yochanan Beller
(Tenne grandson)

2.11. George Ney
K'fir Ben-Tsvi

3.11. Liba Steel

4.11. Jean Pinkus

Mrs. Lily Friedman

5.11. Johnny Frank ** 60 **
 **

6.11. Baruch Cohen
Daniel Sa'ar
Shahar Weinstein
(Edelstein granddaughter)

From the LAUNDRY we have a reminder:

ALL the boxes for cotton wash
are painted WHITE

ALL the boxes for synthetic wash
are painted PINK

PLEASE throw in your laundry
accordingly.

TONIGHT - in the Moadon at 21.00
there is a (belated) farewell
party for Dudu Palma, whose
term of office as Mazkir ter-
minated a couple of months ago.

HAPPY ANNIVERSARY

5.11. Dalia & Udi Wagner
Hanna & Richard Easton

6.11. Leila & Bob Hart

JAHRZEIT

19 Cheshvan (1984) -
Mrs. Nechama Bernstein

